

ZESZYT DUSZPASTERSKI – I PIĄTEK MIESIĄCA

Rok 3. Zeszyt 9 (32) (6 września 2024 r.)

Schemat materiałów na każdy I piątek

- **Adoracja na I niedzielę miesiąca**
- *Msza św. z udziałem dorosłych (wstęp do Mszy św., Ewangelia, kazanie, modlitwa wiernych, wstęp do adoracji wynagradzającej)*
- *Msza św. z udziałem dzieci (wstęp do Mszy św., kazanie, nabożeństwo wynagradzające)*

I NIEDZIELA WRZEŚNIA 2024

(1 września 2024 r.)

I. Adoracja na I niedzielę miesiąca

Panie Jezu, nasza Drogo, Prawdo i Życie, w Tobie mamy źródło naszej chrześcijańskiej świętości. Ty swoim życiem i nauczaniem wskazujesz jak my mamy żyć. Dzisiaj zwracasz naszą uwagę na to, co w życiu jest najważniejsze, mówisz, jak ważna jest równowagi między czynami a sercem, przestrzegasz przed oddzielaniem zewnętrznej sfery życia od wewnętrznej. Jezu, dziękujemy Ci za tę lekcję Twego kochającego nas Serca i uwielbiamy Ciebie.

Będziemy powtarzać: Uwielbiamy Cię!

- *Serce Jezusa, wiernie spełniające to, co się Ojcu podoba,*
- *Serce Jezusa, cnót wszelkich bezdenna głębin,*
- *Serce Jezusa, źródło życia i świętości,*
- *Serce Jezusa, z troską i miłością szukające zagubionej owcy,*
- *Serce Jezusa, gorejące ognisko miłości,*

Jezu, Tobie nie chodzi o to, jakimi potrawami zastawiamy stół, czy dłonie są „czyste” czy nie są. Ty patrzysz na serce i na to, kim każdy z nas jest, jak żyje, jakie są nasze czyny i myśli, dokąd biegną nasze pragnienia. Słyszymy dziś Twój wyrzut: „Ten lud czci Mnie wargami, lecz sercem swym daleko jest ode Mnie. Ale czci Mnie na próżno, ucząc zasad podanych przez ludzi. Uchyliłicie przykazanie Boże, a trzymacie się ludzkiej tradycji”. Czy ten wyrzut nie odnosi się do nas?

Zapytam własnego serca:

- *czy moja religijność jest zdrowa?*
- *może w sposób chłodny przestrzegam przepisów religijnych, a sercem jestem daleko i ostatecznie prowadzi mnie to do formalizmu?*
- *jak dbam o głębokie życie duchowe?*

- czy mam w sobie radość i pokój? – jeśli ich nie mam to co jest tego przyczyną?
- czy moja religijność pomaga mi nawiązać głęboką więź z Jezusem?
- czy jestem wierny przykazaniom Bożym i kościelnym?
- co mógłbym powiedzieć Jezusowi o obecnym stanie mojego wnętrza?

Chwila ciszy na refleksję

Będziemy powtarzać: zachowaj nas Panie!

- od uprawiania religijności „na pokaz”,
- od próżności i pustki serca,
- od niezdrowej ambicji,
- od czynienia dobra, aby podobać się ludziom,
- od hipokryzji religijnej,
- od lekceważenia Przykazań Bożych i Kościelnych,

Śpiew: Duszo Chrystusowa, uświęć mnie

Panie, potrzebujemy nawracania się każdego dnia, w Twoją stronę, do Ciebie. W tym procesie nawracania potrzebujemy działania Twej łaski, gdyż sami nic nie potrafimy uczynić.

Serce Jezusa, niech Twoja moc uczyni nasze serca podobne do Twego Serca. Potrzebujemy nawrócenia wnętrza, przemiany serc, pogłębienia duchowości, życia miłością. Nie jest Ci potrzebna nasza zewnętrzna kosmetyka. Ty patrzysz na serce.

Panie Jezu posyłasz nas do ludzi, byśmy byli światłem, aby ludzie widząc nasze dobre czyny chwalili Ojca. Tak, chodzi o nasze postępowanie, o dobre czyny, dzięki którym będziemy autentycznymi świadkami. Niech Twój Święty Duch dopomoże nam, aby nasze serce zawsze pozostawało przy Twoim Sercu, by czyste usta głosiły twoją chwałę, a dłonie czyniły dobro potrzebującym pomocy. Powierzamy się Tobie, kształtuj nasze serca w swych dłoniach, na wzór Serca Twego. Amen.

Pieśń przed błogosławieństwem

I PIĄTEK WRZEŚNIA 2024

(6 września 2024 r.)

II. Msza Święta z udziałem dorosłych**1. Wstęp do Mszy św.**

Człowiek przynależący do Chrystusa potrzebuje nieustannego stawania się nowym stworzeniem, a to dlatego, że każdy grzech i słabość sprawia starzenie się naszej duszy, zmęczenie, a w końcu i rezygnację. Młodość serca i duszy przywraca nam Bóg ze swoją miłością. Doświadczamy jej w sakramentach pokuty i Eucharystii. Niech Serce Jezusa odnowi dziś w nas młodość i żywotność naszych serc.

2. Ewangelia**(Łk 5,33-39)**

Faryzeusze i uczeni w Piśmie rzekli do Jezusa: „Uczniowie Jana dużo poszczą i modły odprawiają, podobnie też uczniowie faryzeuszów; natomiast Twój jedzą i piją”. A Jezus rzekł do nich: „Czy możecie nakłonić gości weselnych do postu, dopóki pan młody jest z nimi? Lecz przyjdzie czas, kiedy zabiorą im pana młodego, i wtedy, w owe dni, będą pościli”. Opowiedział im też przypowieść: „Nikt nie przyszywa do starego ubrania jako łąty tego, co oderwie od nowego; w przeciwnym razie i nowe podrze, i łąta z nowego nie nada się do starego. Nikt też młodego wina nie wlewa do starych bukłaków; w przeciwnym razie młode wino rozerwie bukłaki, i samo wycieknie, i bukłaki przepadną. Lecz młode wino należy wlewać do nowych bukłaków. Kto się napił starego, nie chce potem młodego – mówi bowiem: «Stare jest lepsze»”.

3. Kazanie

A. Widzieć

Faryzeusze i uczeni w Piśmie zauważyli, że uczniowie Jezusa nie poszczą. Widząc Jezusa i Jego uczniów, którzy uczują z grzesznikami i celnikami, są wobec nich podejrzliwi. Z pewnością nie wierzą w autentyczność ich misji. W odpowiedzi na zarzut faryzeuszów Jezus zadaje im pytanie: „Czy możecie nakłonić gości weselnych do postu, dopóki pan młody jest z nimi?”. Daje im przez to do zrozumienia, że to On jest panem młodym. W przyszłości jednak, kiedy „zabiorą im pana młodego”, a więc kiedy Jezus odejdzie, przyjdzie czas na post. Jezus czyni tutaj aluzję do swojej śmierci. Praktyka postu bardzo dobrze wpisuje się w klimat oczekiwania. Św. Łukasz ukazał to nieco wcześniej, kiedy opisał scenę ofiarowania Jezusa w świątyni. Post wdowy Anny (Łk 2,37) symbolizuje Izraela oczekującego odkupienia. To Jezus jest Odkupicielem, długo wyczekiwany Mesjaszem. I to Jezus jest Panem Młodym i Oblubieńcem Izraela. Wraz z przyjściem Zbawiciela oczekiwanie dobiegło już końca. Przyszedł czas na to, aby świętować, a nie pościć. Faryzeusze tego nie rozumieją, ponieważ żyją zamknięci w starych i utartych schematach. Dlatego Jezus opowiada przypowieść o młodym winie i nowych bukłakach. Prawda duchowa tych przypowieści mówi nam, że wraz z przyjściem Jezusa dokonuje się pewien przewrót i zaczyna się coś zupełnie nowego.

B. Ocenić

Jezus mówi, że nie wlewa się młodego wina do starych bukłaków, które są sztywne i pozbawione elastyczności, aby młode wino ich nie rozewało. Bukłak to symbol naszej duszy. Nowe wino to Dobra Nowina, a więc to wszystko, co przynosi nam Jezus; przede wszystkim zbawienie, pojednanie człowieka z Bogiem. Oczywistym jest, że ten potężny napój nie może być rozlany do duszy, która jest zamknięta na Boga.

Dopóki w duszy króluje ego, moje „ja” i towarzyszące temu zamknięcie na działanie Ducha Świętego, nowe wino przepadnie. Koniecznym jest zatem, abyśmy porzucili wszystko to, co sprawia, że nasza dusza jest owym „starym bukłakiem” i przeszli wewnętrzną przemianę. To przeciwstawianie starego i nowego pojawia się m.in. w Księdze Ezechiela, gdzie Bóg składa obietnicę: „Dam wam serce nowe i ducha nowego tchnę do waszego wnętrza, odbiorę wam serce kamienne, a dam wam serce z ciała” (Ez 36,26). Nowość, której pragnie dla nas Bóg to otwarcie na nowe prawo miłości, które nigdy nie straci na aktualności. Ta „nowość” zawsze będzie nowa i nieprzemijalna. Prorok Jeremiasz zapowiedział, że nadejdą dni, kiedy Bóg zawrze z domem Izraela nowe przymierze. Jakie ono będzie? „Umieszczę swe prawo w głębi ich jestestwa – mówi Pan – i wypiszę na ich sercu” (Jr 31,33).

C. *Działać*

Podczas ostatniej wieczerzy, Jezus wziął kielich z winem i ustanowił Nowe Przymierze. W odpowiedzi na tak wielki dar Bożego Serca, powinniśmy porzucić „stare bukłaki” i zaopatrzyć się w „nowe”. Jak to zrobić? Odwracając się od grzechu i porzucając nasze stare, grzeszne przyzwyczajenia. W ten pierwszy piątek września, postarajmy się na nowo zachwycić Bożą miłością i wynagradzać Bogu za nasz opór w odrywaniu się od tego, co jeszcze w nas stare i co zamyka nas na Boga. Dlaczego Jezus oznajmia, że „kto się napił starego, nie chce potem młodego” i mówi, że „stare jest lepsze”? Ponieważ człowiek, który przyzwyczaił się do grzesznego życia, bardzo często nie widzi potrzeby i chęci do jakiegokolwiek zmiany. Tymczasem „młode wino”, które przynosi Chrystus wymaga umiejętności przekraczania siebie, wychodzenia poza przyjęte schematy i otwarcia się na pełnię Ducha Świętego. Taką przemianę przeszli uczniowie. Po Zmartwychwstaniu Chrystusa stali się oni „nowymi bukłakami”, w które Duch Święty wlał „nowe wino” swej łaski. Nie bez znaczenia w Dziejach Apostolskich przeczytamy, że niektórzy drwili z nich, że „opili się młodym winem” (Dz 2,13). Duch

Święty rozlał się w ich sercach. Pozwólmy Mu również uczynić to samo w naszych.

4. *Modlitwa wiernych*

Wdzięczni za dar odkupienia, zanośmy do Boga nasze prośby.

- Za Kościół Święty, aby jego członkowie prowadzeni przez papieża, biskupów i kapłanów, zbliżając się do Pana Jezusa, otwierali się na działanie Ducha Świętego. *Ciebie prosimy...*
- Za rządzących państwami, aby kierując się prawem miłości, zawsze byli gotowi do dialogu i służyli bliźnim. *Ciebie prosimy...*
- Za cierpiących, aby w sakramentach znaleźli źródło pociechy duchowej. *Ciebie prosimy...*
- Za polecanych w tej Mszy św. o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i wszelkie potrzebne łaski. *Ciebie prosimy...*
- Za zmarłych, aby oczyszczeni z wszelkich win, osiągnęli szczęście wieczne. *Ciebie prosimy...*
- Za nas uczestniczących w tej Eucharystii, abyśmy wciąż odrywali się od tego co w nas stare i grzeszne i stawiali się „nowymi bukłakami”, które Duch Święty napelni swoją łaską. *Ciebie prosimy...*

Wszchemogący Boże, którego Serce jest hojne dla wszystkich, którzy Cię wzywają, wysłuchaj naszych pokornych modlitw i umacniaj nas w walce z grzechem. Przez Chrystusa, Pana naszego.

III. **Adoracja wynagradzająca dla dorosłych**

W czasie dzisiejszej adoracji chcemy Panie Jezu podziękować za nowego ducha, nową treść, nowe spojrzenie, jakie niesie Twoja Ewangelia. Chcemy podziękować Ci za to, że jesteś pośród nas, że wlewasz w nasze serca radość. Jesteś Tym, który otwierając Swe Serce napelniasz nas pełnią Swej miłości. Chcemy jak najwięcej czerpać z tego dobra. Chcemy aby nasze serca były pełne radości, bo Twoją łaską jest dar naszego

wybrania, powołania i Twojej Obecności w naszych sercach, w naszym życiu, pośród nas.

Kłęcząc na tej adoracji pragniemy dziś prosić, aby ta radość i wesele zawsze wypełniały nasze serca. Chcemy prosić, aby wystarczyło jej na chwile trudniejsze, gdy przyjdzie nam przeżywać noc ciemną. Prosimy także i o to, abyś nauczył nas jasno rozeznawać nowego ducha Ewangelii i zawsze wprowadzać go w nasze życie. Oświeć nas światłem Ducha Świętego, który wskaże nam zawsze tę drogę, którą należy wybrać, którą należy iść, aby zawsze się radować.

Litania do Serca Pana Jezusa

Akt poświęcenia rodzaju ludzkiego Najświętszemu Sercu Jezusowemu

IV. Msza Święta z udziałem dzieci

1. Wstęp do Mszy św.

Pan Jezus chce nam dawać zawsze to, co nowe. Ale nie nowe rzeczy materialne, ale nowe serce, nową i świeżą miłość, czyli taką, którą będziemy odczuwać codziennie. Dziś jest taka szansa, bo dziś I piątek miesiąca. Przyjmijmy tę Bożą miłość, wyrzucając z naszych serc zło i grzech.

2. Kazanie

– Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

– *Na wieki wieków. Amen.*

– Witam Was bardzo serdecznie w pierwszy piątek września. Wakacje już za nami, w poniedziałek rozpoczęliśmy nowy rok szkolny. Przed nami czas na naukę, rozwijanie zainteresowań, poznawanie nowych rzeczy, zawieranie nowych znajomości, czas na wysiłek, na radość, ale też czas na poznawanie Pana Jezusa – a przede wszystkim na okazywanie Mu miłości. Dlatego też tutaj jesteśmy, z miłości do Jezusa.

Przed momentem odczytałem Ewangelię. Czy ktoś zapamiętał o czym był dzisiejszy fragment?

– *(wypowiedzi dzieci)*

– Dam Wam pewną podpowiedź, ponieważ dzisiejsza Ewangelia jest dość trudna. Nie wiem czy zauważyliście, ale zawiera ona pewne przeciwieństwa, kontrasty. Tak jak mówiliśmy, przed nami nowy rok szkolny, a stary za nami. Nowy – stary. O jakich przeciwieństwa przed momentem słyszeliśmy?

- *O tym, że uczniowie Jana Chrzciciela i faryzeusze poszczą, a Jezusa jedzą i piją.*
- *O przyszywaniu łąty do starego i do nowego ubrania.*
- *O młodym i starym winie oraz o nowych i starych bukłakach.*

– Bardzo dobrze. Bukłaki, to takie skórzane worki na płyny. Pięknie zapamiętaliście te kontrasty. Zauważmy, że takie jest nasze życie, że tak jest w naszym życiu. Jest coś nowego i coś starszego, jest radość i jest smutek, jest praca i odpoczynek, jest dobro i jest zło, jest czas postu i czas świętowania.

Wydaje mi się, że Jezus nas dzisiaj zaprasza do dwóch rzeczy. Ale po kolei. Zacznijmy od pierwszej. Przeczytam za moment jeszcze raz jeden fragment z Ewangelii. Posłuchajcie uważnie i spróbujcie znaleźć odpowiedź na pytanie o jakiej uroczystości Jezus mówi: „A Jezus rzekł do nich: «Czy możecie nakłonić gości weselnych do postu, dopóki pan młody jest z nimi? Lecz przyjdzie czas, kiedy zabiorą im pana młodego, i wtedy, w owe dni, będą pościli».

– *Pan Jezus mówi o weselu.*

– Bardzo dobrze. A z jakiej okazji robi się wesele?

– *Gdy pani młoda i pan młody biorą ślub.*

– Ale po co robią wesele? Po co zapraszają gości? Nie mogą sobie sami posiedzieć?

– *Robią wesele, ponieważ jest to dzień ich ślubu i radości. Chcą, aby bliscy im ludzie z nimi byli i się z nimi cieszyli.*

– Dokładnie tak. Zobaczcie, jakie byłoby to dla nich przykre, gdyby goście nie przyszli albo gdyby ich w tym dniu pomijali, nie radowali się z nimi, nie jedli tego, co zostało przygotowane. Wydaje mi się, że Pan Jezus zaprasza nas do przeżywania tego, co się danym momencie dzieje, co robimy, czym się zajmujemy – wtedy życie nie będzie nam uciekało przez palce. Będziemy mogli cieszyć się chwilą i żyć szczęśliwie.

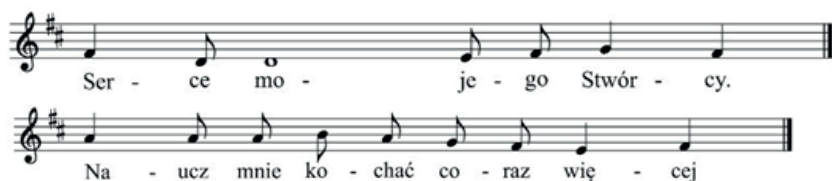
I uczy nas Jezus uważności na innych, ale także na samego Siebie. Chce żebyśmy się Nim cieszyli, byśmy radowania się Jego obecnością, Jego miłością, Jego wszechmocą. Jak goście weselni, którzy się cieszą młodą parą.

A druga wskazówka, druga odpowiedź jest taka, abyśmy pytali Jezusa czego On chce. To nam pomoże reagować tak, jak sytuacja tego wymaga. To nam też da okazję do pokonywania własnego egoizmu, nie stawiania tylko na swoim.

A skoro przed nami nowy rok szkolny, rozpoczęty kilka dni temu, otwierajmy się na to co on nam przyniesie. Bo tak jak mówiliśmy na początku, będę i wydarzenia radosne i smutne, będzie wysiłek i będzie odprężenie. Wyciągajmy wnioski z sytuacji pięknych jak i trudnych. Cieszymy się Bożą miłością i tym wszystkim co przynosi nam każdy dzień. Amen.

V. Adoracja wynagradzająca dla dzieci

Prośmy dziś Serce Jezusa, byśmy stawali się każdego dnia lepszymi ludźmi.

Serce mego Stwórcy – *naucz mnie kochać coraz więcej*

Serce Bożego Syna

Serce dające Ducha Świętego

Serce będące pod sercem Maryi

Serce Dzieciątka Jezus

Serce posłuszne Rodzicom

Serce naszego Brata

Serce wiernego Przyjaciela

Serce najlepszego Przewodnika

Serce cierpliwego Nauczyciela

Serce Dobrego Pasterza

Serce cierpiące i zranione na krzyżu

Serce Zmartwychwstałego Pana

Serce bijące w Eucharystii

Serce przebaczące w spowiedzi świętej

Serce pełne miłości dla nas

Serce pragnące naszej świętości

Serce zawsze przy nas obecne

Serce pocieszające serca smutne

Serce pragnące naszego szczęścia

Pieśń na zakończenie:

Sercem kocham Jezusa, sercem kocham Jezusa.

Zawsze będę Go kochał. On pierwszy ukochał mnie.